

Kadernota Spelen

Spelen is leren samenleven

Kadernota Spelen

Spelen is leren samenleven

INHOUDSOPGAVE

1	Inleiding	blz. 3
1.1	aanleiding	blz. 3
1.2	voorgeschiedenis	blz. 3
1.3	opbouw van de nota	blz. 3
2	Belang van spelen	blz. 4
2.1	belang van spelen voor kinderen	blz. 4
2.2	belang van elkaar ontmoeten voor jongeren	blz. 4
2.3	belang van spelen voor ouders	blz. 4
2.4	belang van spelen voor de omgeving	blz. 5
2.5	belang van spelen voor de maatschappij	blz. 5
3	Beleidskaders en uitgangspunten	blz. 6
3.1	beleidskaders	blz. 6
	3.1.1 <i>een kindvriendelijke stad</i>	blz. 6
	3.1.2 <i>landelijk en lokaal beleid</i>	blz. 6
3.2	uitgangspunten voor (in)formele speelruimte	blz. 7
	3.2.1 <i>variatie in doelgroepen en inrichting</i>	blz. 8
	3.2.2 <i>bereikbaarheid en toegankelijkheid</i>	blz. 11
	3.2.3 <i>spreiding</i>	blz. 11
	3.2.4 <i>veiligheid</i>	blz. 11
	3.2.5 <i>organiseren van activiteiten</i>	blz. 12
	3.2.6 <i>multifunctioneel gebruik</i>	blz. 12
3.3	uitgangspunten voor beheer	blz. 13
	3.3.1 <i>wettelijke normen</i>	blz. 13
	3.3.2 <i>beheertaken</i>	blz. 13
	3.3.3 <i>onderhoud</i>	blz. 14
	3.3.4 <i>handhaving</i>	blz. 14
3.4	uitgangspunten voor communicatie en participatie	blz. 15
3.5	uitgangspunten voor financiën	blz. 15
	3.5.1 <i>kosten voor de aanleg en inrichting van een speelplek</i>	blz. 15
	3.5.2 <i>kosten voor beheer en onderhoud</i>	blz. 15
4.	Visie en doelstelling	blz. 16
5.	Aanbevelingen	blz. 17
5.1	beleidsvoornemens	blz. 17
5.2	ambitieniveau versus financiën	blz. 18

Bijlagen

- * brief van voormalig minister Dekker over buitenspeelruimte
- * overzicht huidige speelbestand
- * spreidingskaart Speelvoorzieningen doelgroep 0 – 12 jarigen
- * spreidingskaart Speelvoorzieningen doelgroep 12 +

1: INLEIDING

De gemeente Hengelo wil een kindvriendelijke stad zijn: de openbare ruimte - die bestaat uit informele en formele speelruimte - speelt hierbij een belangrijke rol.

De kadernota Spelen heeft betrekking op de *formele* speelruimte: openbaar en vrij toegankelijk gebied in de buitenruimte, die bewust voor spelen is ingericht. Er zal in deze nota echter ook aandacht worden besteed aan het kindvriendelijk inrichten van de totale openbare ruimte.

1.1 aanleiding

De realisatie van voldoende speelplekken zorgt regelmatig voor problemen. Zowel binnen de grondexploitatie als binnen de stedenbouwkundige plannen moet er meer aandacht voor spelen komen. Speelplekken moeten vaak "op het laatst" nog in een reeds ontworpen plan worden ingepast. Als het gaat om speelplekken voor de jongste kinderen (doelgroep 0-6 jaar), dan wil dat vaak nog wel. Maar ook oudere kinderen (6 - 18 jaar) hebben recht op een speelplek in de openbare ruimte (en op redelijke afstand van hun huis). Het gaat hierbij om ruimtevragende voorzieningen zoals trapveldjes, basketbalveldjes of skatebaantjes, die meestal niet zomaar in een bestaand stedenbouwkundig plan kunnen worden opgenomen.

In maart 2006 is er een internetpanel over (speel)voorzieningen en recreatie in de openbare ruimte gehouden onder 435 Hengeloërs van 18 jaar en ouder. Dit panel vond dat er voor de jeugd van 12 tot 18 jaar te weinig speel- en ontmoetingsplekken aanwezig zijn in de wijk.

Het vaststellen van deze Kadernota Spelen is om een aantal redenen noodzakelijk.

Ten eerste bestaat er een enorme druk op het stedelijk grondgebruik: wonen, werken, verkeer, parkeren, recreatie en spelen zijn in een voortdurende concurrentiepositie gewikkeld. De belangen van kinderen moeten worden afgewogen tegen andere - vooral financieel/economische - belangen. De tweede reden voor het vaststellen van de kadernotitie Spelen komt voort uit de behoefte aan normen en criteria voor de aanleg van speel- en ontmoetingsplekken op wijk- en buurtniveau. Regelmatig komen kinderen, jongeren of volwassenen met verzoeken voor de herinrichting of uitbreiding van speelplekken. Daarin moeten keuzes gemaakt worden, die helder zijn. De vorige nota speelgelegenheden stamt uit 1978. In de loop der jaren zijn hierop een aantal aanpassingen en aanvullingen gekomen; een actualisatie van deze nota is noodzakelijk.

Tenslotte is het schrijven van een kadernota nodig voor de onderbouwing van de benodigde financiële middelen.

1.2 voorgeschiedenis

In 1978 is de nota speelgelegenheden Hengelo geschreven. Deze nota was tot op heden de leidraad voor het speelbeleid. In deze nota zijn normen vastgesteld, op basis waarvan het aantal en de verschillende soorten speelvoorzieningen konden worden bepaald.

In de afgelopen jaren zijn er enkele aanvullingen en uitbreidingen op het speelgebied geweest, bijvoorbeeld verscherpte regelgeving en de inhaalslag Veilig Spelen uit 2003.

De nieuwe kadernota spelen is een actualisatie van het oude speelbeleid, aangevuld met en aangepast naar recente beleidsontwikkelingen.

1.3 opbouw van de nota

Het belang van spelen wordt in hoofdstuk 2 van deze kadernota uiteengezet.

In hoofdstuk 3 staan de beleidskaders en de uitgangspunten voor het Hengelose speelbeleid.

Dit is de grondslag voor de visie en doelstelling die in hoofdstuk 4 verwoord staat.

In hoofdstuk 5 worden aanbevelingen gedaan, zowel gericht op het beleid als op de benodigde financiën.

In de kadernota worden de hoofdlijnen, doelstellingen, algemene uitgangspunten en beleidsaanbevelingen op het gebied van spelen voor de gemeente Hengelo vastgelegd. Hiermee kan integrale afstemming plaatsvinden met de andere gemeentelijke disciplines. In deze kadernota wordt echter niet ingegaan op de specifieke speelplekken per wijk.

De uitwerking van deze kaderstellende nota in de concrete invulling van speelplekken vindt plaats in wijkplannen, uitvoeringsplannen en projectplannen voor het (her)inrichten van nieuwe gebieden. Hierbij speelt het communicatie- en participatietraject met gebruikers, bewoners en andere betrokkenen een belangrijke rol. In deze specifieke plannen worden de huidige formele speelplekken per wijk geïnventariseerd. Door deze inventarisatie kunnen we bepalen of er een tekort of een overschot is aan bepaalde speelvoorzieningen in bepaalde wijken; of ze nog aansluiten bij de behoefte van de doelgroep, of ze nog passen bij de aanwezige leeftijdsgroep. Vervolgens kunnen de diverse situaties waar nodig - en zo mogelijk - worden aangepast. Een dergelijke inventarisatie wordt om de vier jaar herhaald.

2: HET BELANG VAN BUITEN SPELEN

Spelen en elkaar ontmoeten in de openbare ruimte is van groot belang voor kinderen en jongeren, maar ook voor hun ouders en de omgeving. Naast de specifieke functie van het spelen voor de fysieke, sociale en cognitieve ontwikkeling van kinderen en jongeren, zijn speelruimte en speelvoorzieningen namelijk erg belangrijk voor de leefbaarheid van de woon- en leefomgeving.

2.1 belang van spelen voor kinderen

Verschillende onderzoeken tonen aan dat spelen positieve effecten heeft op de sociaal-emotionele en verstandelijke ontwikkeling van kinderen. Kinderen maken vriendjes als ze buiten spelen, kunnen zich buiten vrij uiten en leren veel over de manier waarop zij met andere kinderen moeten omgaan.¹ Daarnaast doen ze buiten nieuwe ervaringen op, waardoor hun ontwikkeling ook op andere terreinen wordt gestimuleerd. Door de wereld om zich heen te verkennen, vergaren kinderen kennis over de fysieke en sociale eigenschappen van hun omgeving: een stoep is hard, maar gras voelt zacht. Logisch denken, creativiteit en probleemoplossend vermogen worden buiten nog sterker uitgedaagd. Ook wordt geleerd om angsten te overwinnen, risico's in te schatten en de fantasie te prikkelen. Naarmate kinderen ouder worden, wordt de buitenwereld steeds meer en verder weg zelfstandig bereikbaar en daarmee nog belangrijker als te ontdekken terrein. Onderzoek heeft aangetoond dat weinig buiten spelen motorische, creatieve en sociale achterstanden oplevert en de kans op sociaal isolement vergroot.² Tenslotte heeft buiten spelen positieve gevolgen voor de gezondheid van kinderen.³

2.2 belang van elkaar ontmoeten voor jongeren

Jongeren hebben er behoefte aan om elkaar te kunnen ontmoeten in de openbare ruimte. Het zogenaamde 'hangen' bestaat al zolang er straten zijn. En de ergernis van volwassenen daarover is net zo oud. Veel volwassenen gaan uit van de veronderstelling dat rondhangen passief zou zijn en nergens toe dient. En dat hangjongeren allemaal laagopgeleid zijn en dreigen te ontsporen.

Niets is echter minder waar. Rondhangen is een goede manier voor jongeren om zich te ontwikkelen. Het heeft een functie bij zo ongeveer alle ontwikkelingstaken waar jongeren van 12 tot 18 jaar voor staan; het leidt tot het aangaan en onderhouden van sociale contacten en vriendschappen, het ontdekken van intimiteit, het vormgeven van een veranderende houding ten opzichte van ouders en bij het invullen van vrije tijd. Jongeren horen van elkaar hoe ze omgaan met ouders, opvoeders en leraren. Ze doen ideeën op over onderhandelingstactieken en oefenen die met elkaar en met buurtbewoners, welzijnswerkers en politie. Daar hoort ook grensoverschrijdend gedrag bij, want hoe kun je experimenteren en grenzen verkennen zonder over grenzen heen te gaan? De meeste jongeren die rondhangen hebben ook andere bezigheden, zoals het sporten in verenigingsverband. Maar soms willen ze gewoon lekker onder elkaar zijn en actief aan hun ontwikkelingstaken werken, zonder toezicht of regels van volwassenen.⁴

2.3 belang van spelen voor ouders

Veel van hiervoor beschreven positieve gevolgen van het buiten spelen voor kinderen en jongeren hebben rechtstreeks invloed op het leven van hun ouders. Als het niet goed gaat met een kind, werkt dat onmiddellijk door in het gedrag van zijn ouder(s).

Verder lijkt het er op dat niet of nauwelijks kunnen buitenspelen een grote druk legt op het gezinsleven binnenshuis.⁵

¹ Winter, M. de en Kroneman, M. 'Het effect van buitenspelen. Wetenschappers onderzoeken economische waarde.' (NUSO Amsterdam, 1998)

² Schouten, M., 'Op zoek naar beweging 2, Een overzicht van onderzoek en beleid op het raakvlak van veiligheid, openbare ruimte, gezondheid en de bewegingsvrijheid van kinderen' (Amsterdam, 1998)

³ De Winter en Kroneman (1998): "doordat kinderen veel bewegen tijdens het spel, ontwikkelen ze als vanzelf hun spieren en oefenen ze hun behendigheid. Kinderen die veel binnenshuis verblijven, lopen bovendien meer risico op een tekort aan vitamine D."

⁴ De Bil, P. 'Hangen, dat zouden meer mensen moeten doen', artikel in Jeugd 0-25 (november 2004)

⁵ Schouten (1998) "Ouders en kinderen zitten noodgedwongen op elkaars lip en kunnen elkaar niet ontlopen. Aangezien niet buiten kunnen spelen vaak samengaat met andere beperkingen (oudere buurt, oude, kleine bovenwoningen, weinig florissante sociaal-economische situatie, sociaal isolement) kan dat alles bij elkaar tot fikse spanningen leiden."

2.4 belang van spelen voor de omgeving

Er zijn veel aanwijzingen dat het buiten spelen van kinderen de leefbaarheid van de buurt zeer ten goede komt. Doordat kinderen snel contacten leggen, bouwen ze hun eigen netwerk op in de buurt. Daarbij betrekken ze als vanzelfsprekend ook hun ouders. Buurtbewoners met kinderen zien elkaar bij school, de zandbak, op speelplekken etc. In buurten met kinderen functioneren op deze wijze tal van informele netwerken die belangrijk zijn vanuit het oogpunt van sociale controle, (verkeers)veiligheid en wijkbeheer.

Verder heeft buiten spelen een positieve invloed op het voorkómen van vandalisme en kleine criminaliteit.⁶ Onderzoek van het ministerie van VROM wijst uit, dat er een sterk verband is tussen gevoelens van onveiligheid en de aanwezigheid van goede voorzieningen voor de puberende jeugd.

Tenslotte heeft spelen invloed op de economische waarde van een wijk, want buurten met veel groen en met veel speelruimte zijn voor veel mensen aantrekkelijk. Hierdoor stijgt de waarde van het onroerend goed. Bovendien is een mooie, goed onderhouden, schone speelgelegenheid het visitekaartje van de wijk en draagt als zodanig bij aan het imago van een wijk of stad.

2.5 belang van spelen voor de maatschappij

De mogelijkheden om vrij buiten te spelen is dus essentieel voor kinderen zelf, hun ouders en hun directe woonomgeving. In het licht van de eerder genoemde effecten valt te verwachten dat meer buiten spelen in de toekomst leidt tot lagere gezondheidskosten. Voldoende speelruimte draagt bij aan het terugdringen van overgewicht bij kinderen, kan leiden tot minder sociale vaardigheidstrainingen, minder Boddaertcentra voor naschoolse opvang en misschien zelfs minder uithuisplaatsingen na mishandelingen.

Dat meer speelruimte op de lange termijn dus leidt tot een besparing van geld aan zorg lijkt evident. Daar komt ook nog eens bij dat speelruimte van onschatbare waarde is voor preventie: verveling is de basis voor vandalisme en overlast. Voldoende speelruimte levert dus op termijn een belangrijke kostenbesparing op.⁷

Tenslotte legt het gezamenlijk gebruik van de openbare ruimte door kinderen en jongeren de basis voor de ontwikkeling van het besef, dat de buurt van ons allemaal is en dat we hier ook met z'n allen verantwoordelijkheid voor moeten dragen. Er wordt een basis gelegd voor toekomstig burgerschap. Dit begint al bij kleine kinderen die op hun beurt moeten wachten bij de glijbaan en jongeren die zich in georganiseerd verband (via het jongerenwerk of gemeente) sterk maken voor de aanleg van een skatebaan in hun wijk.

Kortom: (ruimte voor) spelen is essentieel voor kinderen en jongeren om zichzelf te kunnen ontplooien en zich te kunnen ontwikkelen tot evenwichtige volwassenen en betrokken en verantwoordelijke buurtbewoners.

⁶ De Winter en Kroneman (1998): "Kinderen in een omgeving met voldoende gelegenheid tot spelen zijn minder agressief dan in een omgeving met weinig gelegenheid tot spelen. Als jongeren een eigen plek hebben, hoeven ze niet uit te wijken naar plaatsen die niet bedoeld zijn om te voetballen of rond te hangen. De buurt heeft dan ook minder overlast."

⁷ Rensen (1998)

3: BELEIDSKADERS EN UITGANGSPUNTEN

Alle kinderen hebben hetzelfde recht om op te groeien in een omgeving waar ze veilig buiten kunnen spelen. Dit staat in het VN-verdrag "Rechten voor het kind". Speelplekken in de openbare ruimte zijn dan ook van groot belang voor opgroeiende kinderen.

Het algemene uitgangspunt is, dat de jeugd de gehele openbare ruimte als informele speelruimte kan gebruiken om te spelen en elkaar te ontmoeten.

Echter, door toenemende bebouwingsdichtheid en verkeersdrukte wordt er steeds meer informele speelruimte door volwassenen 'ingepikt' ten koste van de spelende kinderen.

Het is dan ook belangrijk om voldoende formele speelruimte te creëren voor de jeugd in onze stad, zodat we een kindvriendelijke stad kunnen realiseren.

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste beleidskaders en uitgangspunten voor het speelbeleid geschets. Allereerst wordt ingegaan op de kenmerken van een kindvriendelijke stad.

3.1 beleidskaders

De kadernota Spelen moet passen binnen en aansluiten op de landelijke en lokale beleidskaders. Er zijn vele raakvlakken met andere beleidsterreinen en er zijn goede koppelingen te maken. In de eerste subparagraaf wordt hier aandacht aan besteed.

3.1.1 een kindvriendelijke stad

In een kindvriendelijke stad wordt een continue dialoog gevoerd tussen alle betrokkenen, zoals beleidsmakers, kinderen en jongeren, ouders, projectontwikkelaars, scholen, bedrijven, kinder- en jongerenwerkers en woningcorporaties. Een kindvriendelijke stad maakt zich onder andere sterk voor voldoende speelruimte voor kinderen.

Kinderen en jongeren merken de kindvriendelijkheid aan de volgende aspecten:

kinderen mogen er zijn:

kinderen en jongeren moeten zelfstandig en veilig van de openbare ruimte gebruik kunnen maken. Ze horen namelijk tot het natuurlijke straatbeeld.

Kinderen en jongeren kunnen er komen:

Via veilige wandel- en fietsroutes of openbaar vervoer moeten scholen, buurthuizen, sportverenigingen en andere voorzieningen makkelijk voor kinderen en jongeren te bereiken zijn.

Kinderen en jongeren zijn welkom:

Voelen kinderen zich welkom bij de voorzieningen? Kinderen en jongeren worden aangemoedigd om op diverse manieren deel te nemen aan de samenleving en moeten zo nodig daarbij worden ondersteund.

Kinderen en jongeren kunnen meedoen

Sluiten de voorzieningen aan bij de verwachtingen en leefwereld van kinderen en jongeren? Via jeugdparticipatie en allerlei vormen en op allerlei manieren dienen signalen, ideeën en meningen te worden verzameld.

De uitwerking van een kindvriendelijke beleid beslaat vrijwel alle terreinen van de samenleving. Daarin is een interdisciplinaire samenwerking op alle niveaus noodzakelijk. Voorwaar een uitdaging die de stad niet alleen kindvriendelijk, maar tegelijkertijd mensvriendelijk maakt.⁸

3.1.2 landelijk en lokaal beleid

Landelijk is er veel aandacht voor ruimte voor spelen. In het kader van Operatie Jong (een samenwerkingsverband van zes verschillende ministeries) worden de gemeenten opgeroepen om meer speelruimte voor kinderen en jongeren in de openbare ruimte te creëren, waardoor voorzien kan worden in het recht van kinderen om te spelen.

In het collegeprogramma 'samen zichtbaar beter' wordt het belang van een goed ontwikkeld integraal jeugdbeleid onderstreept. Het college wil in de komende periode sterk investeren in de jeugd, waaronder een sluitend systeem van algemeen toegankelijke basisvoorzieningen voor de jeugd op wijk- en stedelijk niveau. Kinderen moeten buiten kunnen spelen. Dit betekent dat bij bestemmingsplannen rekening gehouden wordt met speelplekken.

⁸ Netwerk Child Friendly Cities

In de beleidsnota jeugdbeleid staat het kind centraal. De basis voor kinderen moet stevig zijn: door een leerzame en gelukkige kindertijd kunnen ze uitgroeien tot actieve, zelfstandige en betrokken burgers. Eén van de programmalijnen binnen het jeugdbeleid is "vrije tijd = leuk en spannend (binnen grenzen)". Binnen deze programmalijn wordt het belang van een actief speel- en vrijetijdsbeleid en een ruimtelijke inrichting die uitdaagt tot belevenissen in de openbare ruimte onderstreept.

In het programma "Mens in de Samenleving" - beleidslijn 1 (ruimte voor bewegen en sport) - staat, dat elke burger van Hengelo de ruimte moet hebben om op een verantwoorde wijze te bewegen en sporten, vanuit eigen interesse en omstandigheden. Eén van de ambities van de gemeente Hengelo is dan ook het realiseren en in stand houden van voldoende laagdrempelige mogelijkheden voor sportief-recreatieve vrijetijdsbesteding.

In de nota 'ruimte voor bewegen en sport' wordt hier verder aan toegevoegd dat het ongeorganiseerde en ongebonden sporten en recreëren steeds meer toeneemt. Dit vraagt om een omgeving die daar geschikt voor is. Het actief uitnodigen tot bewegen en recreëren in de openbare ruimte kan bijvoorbeeld bevorderd worden door bepaalde sport- of speelaanleidingen in openbare ruimte (bv in het groen, water of op de stoep) aan te brengen.

Het beleidsterrein Groen heeft eveneens een belangrijk koppeling met het speelbeleid. Binnen het gemeentelijk Groenplan wordt aangegeven dat het groen in de woon- en werkomgeving rust brengt mogelijkheden biedt voor passieve en actieve ontspanning. Vooral kinderen en jongeren gebruiken het groen om in te spelen en er elkaar te ontmoeten. In een natuurlijke omgeving kunnen kinderen en jongeren op een positieve manier hun energie kwijt. Het openbare groen vervult dan ook een belangrijke functie als het gaat om het spelen.

Het integrale beleidsdoel voor stedelijk groen is een samenhangende, duurzame stedelijke groenstructuur, die in de wijken verder verfijnd is met mogelijkheden voor natuur en recreatie. Sport en recreatie in het groen is één van de ruimtelijke uitgangspunten van het groenbeleid; evenals de aanleg van speelplekken en speelaanleidingen voor verschillende leeftijdsgroepen van kinderen en jongeren en ontmoetingsplekken met zitgelegenheid voor jong en oud.

In de structuurvisie Hengelo 2030 wordt in de kernopgave 'de sociale opgave' gesteld, dat de woonomgeving mogelijkheden moet bieden voor recreatie en ontspanning, waarbij de kwaliteitseisen hoog liggen. Aanpasbaarheid en veiligheid zijn belangrijke toekomstige thema's voor de openbare ruimte. Bij het (her)inrichten van wijken wordt een zekere flexibiliteit gehanteerd, zodat wijken kunnen meegroeien met de sociale structuur en de levensfase van de bewoners.

Belangrijk daarbij is om rekening te houden met de burger. De gemeentepolitiek wil burgers namelijk meer betrekken bij beleidsprocessen. Door interactief te werken kan de kloof tussen burger en gemeentebestuur kleiner gemaakt worden. Deze sterkere betrokkenheid dient een tweeledig doel. Enerzijds wordt het zicht van de gemeente op wat er in de samenleving speelt vergroot. Anderzijds kunnen de mogelijkheden en onmogelijkheden die de gemeente heeft ook beter voor het voetlicht worden gebracht. ("Het managen van verwachtingen".)

Eveneens is er een koppeling met het gezondheidsbeleid van de gemeente Hengelo. Het bevorderen van het actief spelen en bewegen van kinderen en jongeren draagt bij aan het terugdringen van overgewicht bij kinderen en jongeren. Nederlandse kinderen zijn de afgelopen jaren beduidend dikker geworden. Ook worden ze op steeds jongere leeftijd te dik. Dit blijkt uit een onderzoek van TNO uit 2006 onder meer dan 80.000 schoolkinderen.

In de nota gehandicaptenbeleid is als beleidsvoornemen opgenomen, dat bij de aanleg van speelvoorzieningen de bruikbaarheid voor kinderen met een functiebeperking wordt meegenomen.

3.2 uitgangspunten voor (in)formele speelruimte

Voor kinderen, maar ook voor jongeren en volwassenen is het van belang om met elkaar in de buitenruimte te kunnen spelen, elkaar te kunnen ontmoeten of bezig te zijn.

Niet alle speelplekken hoeven daarvoor te worden voorzien van speeltoestellen. Ook zonder speelvoorzieningen of formele speelplekken in de openbare ruimte kan een wijk deze mogelijkheden bieden. Kinderen spelen bijvoorbeeld vaak op straat, op de stoep, in groenstroken of op een pleintje met dingen die ze zelf meenemen zoals een bal, springtouw, knikkers of een fiets.

Voldoende ruimte, hoogteverschillen, beplanting en inrichting geven vaak al voldoende spelaanleiding. Ook het medegebruik van particuliere tuinen, speeltuinen en schoolpleinen kan tot de conclusie leiden dat het niet direct nodig is om speeltoestellen te plaatsen.

De gemeente kan door middel van de keus in spelaanleidingen het speelgedrag van kinderen beïnvloeden, bijvoorbeeld door grote stoeptegels te gebruiken in plaats van klinkertjes. Slim ruimtegebruik kan dus leiden tot een grotere bespeelbaarheid van een wijk.

Waar geen of onvoldoende (goede) speelruimte is, neemt de hoeveelheid tijd die kinderen buiten spelen af. Als reactie op deze ontwikkelingen wordt vaak gekozen voor aanleg van speeltuintjes en plaatsing van speeltoestellen, die het spel kunstmatig uitlokken. Hiermee ontstaat een onderscheid tussen formele en informele speelplekken.

Informele speelruimte is de ruimte die kinderen voor hun spel gebruiken, maar die niet speciaal daarvoor ingericht is. Natuurlijk is de veiligheid van deze ruimte wel een punt van aandacht. Onder formele speelruimte wordt verstaan: openbaar en vrij toegankelijk gebied in de buitenruimte, die bewust voor buiten spelen ingericht is.

Voor de formele speelruimten in Hengelo hanteren we verschillende uitgangspunten. Deze uitgangspunten dienen te worden gehanteerd en geconcretiseerd bij de realisatie of aanpassing van formele speelruimten.

3.2.1 variatie in doelgroepen en inrichting

Bij het inrichten van speelplekken dient met name ook aandacht besteed te worden aan het creëren van speelaanleidingen. Een speelaanleiding vormt alle inrichting van de openbare ruimte (behalve speeltoestellen) die kinderen uitlokt om te spelen. Voorbeelden zijn een muurtje, een vissteiger, een plas water, struiken, heuveltjes, trappen of andere hoogteverschillen. Juist door de combinatie van toestellen en speelaanleidingen krijgt de speelplek een uitnodigend en uitdagend karakter. Speelaanleidingen en speeltoestellen moeten prikkelend zijn voor de fantasie wat betreft rollen- en fantasiespel, maar ook wat betreft constructiespel. Geef kinderen zoveel mogelijk de gelegenheid om zelf te kunnen verzinnen wat ze ervan maken of erbij fantaseren. Dit verhoogt de gebruiksmogelijkheid van een toestel en zo ook van de lokatie zelf.

Speelplekken dienen ingericht te worden met het oog op bepaalde leeftijdscategorieën. De motorische vaardigheden lopen immers uiteen en ook de behoeften aan spel en ontmoeting. Het is echter wel zo dat kinderen en jongeren vaak gebruik maken van de (bij hun bekende) speelplekken in de eigen buurt. Het speelplekje om de hoek dat qua speeltoestellen is ingericht voor kinderen van 0-6 jaar kan 's avonds een afspraakplek worden voor jongeren. Het is immers de plek die ze – al sinds hun prilste jeugd – kennen. En het basketbalveldje verderop kan overdag een speelplekje of fietsbaantje zijn voor de allerjongsten die in de directe nabijheid wonen.

peuters en kleuters

De leeftijd tot ongeveer 6 jaar heeft speeltoestellen nodig die klein zijn in afmeting: kleine klim- en klauterhuisjes, lage glijbaan, veerelementen etc. Verder houden kinderen van deze leeftijd van het spelen met zand en water. Veiligheid telt bij deze categorie zwaar.

kinderen

Voor de groep kinderen van 6 tot 12 jaar geldt dat in principe heel veel toestellen aantrekkelijk zijn. Deze kinderen spelen graag in een groep. Vanaf 9 jaar is er sprake van zelfstandigheid in het verkeer. Deze leeftijdsgroep heeft trapveldjes en avontuurlijke speelplekken nodig voor spelletjes zoals verstoppertje, fietsen, skaten, balspelen en vliegeren.

Daarbij moet bedacht worden dat grasvelden na een regenbui nog lange tijd onbruikbaar blijven. Daarom is ook een verhard en vlak grondoppervlak belangrijk. Hier kunnen kinderen eveneens hinkelen, knikkeren, skaten of tennissen.

jongeren

Vanaf een jaar of 12 zijn speeltoestellen niet meer zo in trek. Jongeren willen echter nog wel graag de onderlinge krachten meten op een (verhard) veld in de openbare ruimte tijdens een partijtje voetbal, basketbal of volleybal. Ook laten zij vol trots kun kunsten zien op de skatebaan. Daarnaast hebben jongeren behoefte aan plekken in de openbare ruimte om elkaar te kunnen ontmoeten. Een beschutte overdekte plek met uitzicht op snackbar, sportveld, vijver of winkels kan als ontmoetingsplek fungeren. Met name voor jongeren geldt dat er wat te beleven moet zijn: zien en gezien worden. Dit betekent dat een plek zeker niet ver van de bewoonde wereld moet zijn. Een tafeltennistafel of bankje maken een plek herkenbaar. Verlichting draagt er toe bij dat een plek ook voor meiden aantrekkelijk is. Een afvalbak bij een ontmoetingsplek mag niet ontbreken. Een ontmoetingsplek moet een open gedeelte hebben, in verband met zichtbaarheid en sociale controle, maar ook een besloten gedeelte. Ook jongeren hebben behoefte aan enige privacy en beschutting tegen weersomstandigheden (wind, regen).

ouders, verzorgers en andere volwassenen

Om een speelplek tot een verblijfsplaats te maken, moet je er ook kunnen zitten. Een klein kind is altijd afhankelijk van z'n begeleider en als die langdurig moet staan, zal het kleine kind niet veel buiten spelen. Daarnaast zijn bankjes (met afvalbak) erg belangrijk om de sociale functie van speelplaatsen te bevorderen. Voor ouders geldt dat de combinatie met andere bezigheden soms gewenst is. Hierbij kan gedacht worden aan een speelplek bij een winkelcentrum of horeca.

Op stedelijk niveau kunnen bijzondere speelplekken ingericht worden, zoals een skatevoorziening, een avonturenspeelplaats, een bouwspeelplaats, een waterspeelplaats, een klimmuur of een schaatsbaan. Voor deze plekken geldt dat ze voor jongeren per fiets goed bereikbaar moeten zijn. Bij de situering en inrichting van een speelplek moet rekening gehouden worden met wind, zon, regen en kou. Bij het creëren van beschutting moet gedacht worden aan sociale veiligheid (voldoende zicht op de plek) en vandalisme (geen makkelijk stuk te maken onderdelen). Bij de situering van een dergelijke stedelijke speelplek moet rekening gehouden worden met de bereikbaarheid door hulpdiensten (bv. een ambulance die bij een skateplek kan komen.)

Spelen doe je samen. Dit vraagt om een goed bereikbare en toegankelijke speelplek met een gevarieerd spelaanbod. Dit daagt kinderen, jongeren en volwassenen – met en zonder beperking - uit om samen buiten te komen. Speelplekken worden dan ontmoetingsplekken, waarbij verschillende generaties en culturen elkaar tegenkomen en integratie kan plaatsvinden. Dit kan de sociale samenhang in een woonbuurt positief beïnvloeden: samen spelen is immers leren samenleven.

Om de diversiteit aan groepen niet te laten botsen, moet de speelplek goed gezoneerd zijn om de specifieke behoeften van iedere doelgroep te borgen. Deze zonerings moet echter transparant zijn en geen barrières vormen om elkaar te leren kennen. Hierbij valt te denken aan een jeu de boules baan bij een knikkerpot, een knikkerpot bij een skatebaan, een skatebaan naast een schuilhut, een schuilhut naast een schaakbord en een schaakbord naast een jeu de boules baan.

Tenslotte dient er bij een speelplek voldoende ruimte te zijn voor rust: ontmoeten, kletsen en 'chillen'.

De verschillende gebruikers van de openbare ruimte dienen rekening met elkaar te houden. Kinderen en jongeren moeten zich op speelplekken kunnen uitleven, maar dit mag niet ten koste gaan van de leefbaarheid.

Om tot een evenredige en gezoneerde verdeling van speelplekken en speeltoestellen te komen, werken we met de ABC – methode. Dit is een systematiek op basis waarvan het aantal, de grootte en de lokatie van speeltoestellen voor de doelgroep 0-12 jaar worden bepaald. Deze methode is in 2003 door de gemeenteraad vastgesteld. Tussen 2003 en 2006 is het gemeentelijk speelbestand hier op afgestemd in samenspraak met bewoners. Jeugdplekken zijn hierbij onvoldoende meegenomen. Daarom willen we de bestaande ABC-methode uitbreiden, zodat deze ook voor de jeugdplekken kan worden toegepast.

In conversietabel Spelen die op de volgende bladzijde staat, is deze uitgebreide systematiek weergegeven. Deze conversietabel brengt verschillende componenten bij elkaar; te weten sociaal, fysiek en financieel. De tabel wordt als toetsingskader gebruikt, op basis waarvan beleidsadviezen met betrekking tot het al dan niet realiseren van speelplekken en speeltoestellen kunnen worden gegeven.

Leeftijdsgroepen (speelrisico)	0 tot 12 jaar, Accent 0-5 jaar	0 tot 12 jaar, Accent 6-11 jaar	0 tot 12 jaar Brede speelplek	12 jaar en ouder, Accent 12-18 jaar	12 jaar en ouder, Accent 12-23 jaar
ABC methode	A speelplek	B speelplek	C speelplek	D jeugdplek	E jeugdplek (voor gevorderden)
Relatie leeftijd, spelbereik en verzorgingsgebied					
Actieradius	100 meter, Straal = 50m	200 meter, Straal = 100m	400 meter, Straal = 200m	1000 meter, Straal = 500m	>1000 meter, Straal > 500m
Niveau	Straat/blok	Blok\Buurt	Buurt\ Wijk	Wijk\ stadsdeel	Stadsdeel\ stad\ (eu)regio\ nationaal
Minuten lopen	2 minuten	5 minuten	15 minuten	n.v.t.	n.v.t.
Verzorgingsgebied	<3 hectare	<10 hectare	<15 hectare	<50 hectare	> 300 hectare
Aantal kinderen per speelruimte					
Aantal kinderen binnen actieradius	20-50	50-70	>70	50-70 12+	>70 12+
Aantal bewoonde adressen	n.v.t.	200	n.v.t.	200	n.v.t.
Inrichting speelruimte					
Oppervlakte 3% formele speelruimte	>100 m2 Gem. 275m2	>500 m2 Gem. 800m2	<2000 m2 Gem. 1300m2	50-10.000m2	>2000m2
Zandbak	10-20m2	n.v.t.	20-50m2	n.v.t.	n.v.t.
Aantal speeltoestellen met valdemping	>2 >25m2	>2 >50m2	>3 >75m2	>2	>2
kapitaal aan speelelement met valdemping	0 - €3.000,- 0 - x	€3.000 - €6.000 x - y	€6.000 - €9.000 > y	-	-
Geïntegreerd spelen met gehandicapten					
Aangepast speeltoestel	0 - x	x - y	> y	n.v.t.	n.v.t.
Samen spelen met jeugd					
Actieradius jeugd	-	800 meter Straal = 400m	800 meter Straal = 400m	-	-
Aantal jeugdigen binnen actieradius	-	> 20 12+	20-50 12+	50-70 12+	>70 12+
jeugdvoorziening	-	>1	>2	>2	>3
Doelgroep (speelrisico)	-	9-15 jaar	9-15 jaar	12-18 jaar	12-23 jaar
(Aanvullende) ruimte voor jeugdvoorziening	-	< 50m2	50-200m2 (1500m2)	200-10.000m2	200-10.000m2
Voorbeelden Buurtjeugdvoorzieningen en wijk jeugdvoorzieningen	-	Buurtjeugdtoestel ; Tafeltennistafel Tafetvoetbaltafel Gatenwand Schaakbord Ronde tafeltennistafel e.d.	Buurtjeugdtoestel + Volleybalveld Basketbalbord Mini voetbalveld Uitzondering: trapveld (50x30m) met kanteldoelen	Buurtjeugdtoestel + Wijkjeugdtoestel: Schuilhut Skatevoorziening voor niet gevorderden Voetbalkooi Pannakooi Basketbalveld Jeu de boulesbaan Uitzondering: Schoolsportveld (80x120m)	Buurtjeugdtoestel + Wijkjeugdtoestel + Stadsdeeltoestel; Skatevoorziening voor gevorderden.
Jeugdkapitaal	-	0 - x per buurtjeugdtoestel	x - y per buurtjeugdtoestel	> y per jeugdvoorziening	> z per jeugdvoorziening
Culturele speelwaarde					
Kunstzinnig speelobject	n.v.t.	n.v.t.	z	n.v.t.	n.v.t.

Conversietabel Spelen: formele speelruimte in Hengelo (op basis van het handboek Speelruimtebeleid NUSO,1999)

Aanvullende opmerkingen bij conversietabel Spelen:

* De waarden x, y en z zullen in 2008 nader bepaald worden in de financiële kadernota. In paragraaf 5.2 wordt hier alvast een advies voor gegeven. Bij de kapitaalwaarden wordt nu nog uitgegaan van de in 2003 vastgestelde streefbedragen; bij de kadernota 2009-2012 zal worden voorgesteld om deze bedragen op te waarderen om zo het kwaliteitsniveau omhoog te brengen.

* In elk stadsdeel wordt een speelbos gerealiseerd.

3.2.2 bereikbaarheid en toegankelijkheid

Belangrijk voor de eenheid in een woongebied is dat verschillende ruimten en voorzieningen onderling met elkaar samenhangen, vooral door middel van zichtrelaties en rechtstreekse routes voor fietsers en voetgangers. Speelplekken die in het hart van de wijk liggen, hebben een groter bereik dan plekken die aan de randen liggen. Dit heeft behalve met afstand ook te maken met herkenbaarheid, betrokkenheid en sociale controle die op centrale plekken groter is. De routing naar centrale plekken is erg belangrijk; die moet duidelijk en veilig zijn. Centrale speelplekken kunnen zicht tot het visitekaartje van de wijk ontwikkelen.

Een ander uitgangspunt in een kindvriendelijke stad is, dat er een onderling netwerk dient te zijn van verbindingspaden tussen de verschillende speelplekken. Dit biedt kinderen de mogelijkheid om gemakkelijk en veilig van de ene speelplek naar de andere te kunnen lopen of fietsen. ("kinderen en jongeren kunnen er komen".)

Een speelvoorziening is in het algemeen een publieke voorziening en dient in dezelfde mate als andere publieke voorzieningen toegankelijk te zijn voor mensen – dus ook kinderen – met een beperking. Tegelijkertijd ligt een speelvoorziening altijd in een woonomgeving waar kinderen met een beperking zijn. Aan de hand van een inventarisatie en een analyse van belemmeringen van deze kinderen en hun ouders kunnen specifieke aanpassingen gedaan worden om de speelvoorziening voor die kinderen bereikbaar, toegankelijk en bruikbaar te maken.⁹

3.2.3 spreiding

Op elk niveau (blok, buurt, wijk) wordt ruimte vrijgemaakt voor formele speelruimte. Deze formele speelplekken worden in een spreidingskaart Spelen weergegeven. Ter informatie is in de bijlage een spreidingskaart Spelen opgenomen, waarin de speelplekken zijn ingetekend.

Deze ruimte moet voldoen aan de kwaliteitseisen zoals die in de conversietabel Spelen staan.

Afhankelijk van de bevolkingssamenstelling, bevolkingsdichtheid, behoefte aan speelruimte en aanwezigheid van weinig of veel kinderen uit een bepaalde leeftijdscategorie kan daarna bekeken worden hoe de gereserveerde ruimte ingericht gaat worden.

Als er in een buurt weinig of geen kinderen wonen, kan de buitenspeelruimte tijdelijk worden ingericht als grasveld of parkje. Die grond blijft dan beschikbaar als informele speelruimte en als er weer meer kinderen in die buurt komen wonen, kan de buitenspeelruimte wederom als formele speelruimte worden ingericht.

In woonwijken waar kinderen zich redelijk veilig kunnen verplaatsen, kunnen vierkante meters samengevoegd worden om wat grotere en attractieve lokaties in te richten. Plekken met een zekere attractiewaarde hebben een groter bereik dan plekken die zich in weinig van de andere speelvoorzieningen in de buurt onderscheiden. De kans is groot dat hier veel kinderen komen, hetgeen op zichzelf weer een positieve invloed heeft op het gebruik. Plekken waar kinderen zijn, trekken altijd kinderen, mits de routing vanuit kinderen gezien in orde is. Soms kunnen meer kleinere ruimten ingericht worden als speelplek, omdat gebieden door wegen of kindonvriendelijke barrières doorkruist worden.

3.2.4 veiligheid

Kinderen moeten veilig in de openbare ruimte kunnen spelen; ze moeten zich veilig en vertrouwd voelen op een speelplek. Het gaat hier zowel om veilige speeltoestellen (fysieke veiligheid), als om een veilige speelomgeving (sociale veiligheid).

Met het oog op veiligheid zijn reguliere producenten de meest betrouwbare leveranciers van speeltoestellen. Alle producenten zijn op de hoogte van de (strengere) veiligheidseisen en de consequenties daarvan voor hun klanten. Hun producten ondergaan een veeleisende typekeuring en zijn voorzien van een certificaat.

De gemeente is ook verantwoordelijk en aansprakelijk voor speeltoestellen die door derden op de openbare grond worden geplaatst. Toestellen die door derden worden geplaatst in de openbare ruimte, worden weggehaald; het is niet mogelijk om niet-gecertificeerde speeltoestellen zonder goede valondergrond op gemeentelijke grond te plaatsen. Om een veilige speelomgeving te realiseren, besteedt de gemeente aandacht aan zaken als verkeersveiligheid, beplanting, zichtlijnen, sociale controle, water, hondenpoep, zwerfvuil e.d. bij speelplekken.

Ouders dragen de verantwoordelijkheid voor hun kinderen. Zij weten wat hun kinderen wel en niet kunnen en houden toezicht op het (spel)gedrag van hun kinderen. Ouders en kinderen tot en met

⁹ De minimale richtlijnen voor integrale toegankelijkheid van speelvoorzieningen staan beschreven in een zogenaamd *wenkenblad*. ("Richtlijnen voor integraal toegankelijke speelvoorzieningen," mei 1997, NUSO, landelijke organisatie voor speeltuinwerk en jeugdrecreatie)

ongeveer 8 jaar zijn in de buitenruimte onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ook bij het spelen van oudere kinderen dient echter een oogje in het zeil te worden gehouden. Zowel door ouders – die worden geacht te weten waar hun kinderen zijn en wat ze doen – als door stadstoezicht, politie, (wijk)welzijnswerkers en zo mogelijk buurtbewoners.

3.2.5 organiseren van activiteiten

Speelplekken zijn een ideale plek om (georganiseerde) activiteiten te laten plaatsvinden. Hier wordt regelmatig gebruik van gemaakt door de gemeentelijke wijk sportconsulenten, het kinder- en jongerenwerk en scholen. Zo worden er met enige regelmaat voetbaltoernooitjes georganiseerd, bv in een voetbal- of pannakooi of op diverse trapveldjes. Ook worden skateclinics gegeven. Door het gericht organiseren van activiteiten op speelplekken, wordt een goed gebruik van die plek gestimuleerd. Daarbij worden door de professionals contacten gelegd met jongeren en kinderen en worden wensen en behoeften, maar ook problemen en knelpunten in kaart gebracht. (signalerende functie)

Deze signalen worden vervolgens in de bestaande netwerken en vangnetten ingebracht. Het beleid is erop gericht om jongeren zelf actief te betrekken bij het (mede) organiseren van activiteiten.

In Hengelo worden vele activiteiten georganiseerd in de openbare ruimte. Bijvoorbeeld middels het brede school concept, de BOS (buurt – onderwijs Sport) projecten, de vakantieactiviteiten van Scala en beach-evenementen op het marktplein. Ook worden diverse activiteiten georganiseerd in de buurt georganiseerd door de verschillende speeltuinverenigingen, sportverenigingen, scouting, kerkelijke organisaties, wijkcomités en buurt- en jeugdcentra.

Ook een leuk initiatief is de nationale straatspeeldag; een aantal straten wordt dan voor het verkeer afgesloten ten bate van de spelende kinderen.

3.2.6 multifunctioneel gebruik

In een stedelijke omgeving is meervoudig ruimtegebruik een belangrijke trend. Gebouwen en ruimten zijn niet meer voor slechts één functie bedoeld. Dat geldt ook voor de buitenspeelruimte. Wanneer goede afspraken worden gemaakt over inrichting, onderhoud, beheer en toegankelijkheid, kan het voor alle partijen voordelen opleveren en wordt de beschikbare ruimte efficiënter gebruikt.

In Hengelo hebben we het beleid om schoolpleinen (inclusief de speeltoestellen) ook buiten de schooltijden openbaar toegankelijk te stellen (behalve tussen 22.00 uur en 7.00 uur). Dit geeft kinderen en jongeren de mogelijkheid om ook buiten de schooltijden gebruik te maken van deze speel- en ontmoetingsplek. Dit betekent dat er heel veel extra speelgelegenheden beschikbaar zijn voor “spelend” Hengelo. Schoolpleinen zijn door hun centrale situering in de wijk een ideale speelplek voor kinderen, die ze goed kennen. Daardoor voelen ze zich hier veilig en vertrouwd.

Daarnaast staat in het collegeprogramma 2006-2010 dat sportparken intensiever gebruikt moeten worden, onder andere door het openstellen van velden voor wijkbewoners- en organisaties. Door de aanleg van kunstgrasvelden kan hieraan gevolg worden gegeven. Kunstgrasvelden zorgen voor een capaciteitsvergroting op een sportpark. Deze velden kunnen intensiever bespeeld worden. Medegebruik kan concreet worden uitgewerkt middels een gebruiksplan waarin afspraken staan over het gebruikstijden, tarieven, toezicht en gebruiksregels.

Ook kan gedacht worden aan bespeelbare kunst en kunstzinnige speeltoestellen. Spelen en kunst kunnen meeliften op elkaars budget en de voordelen zijn wederzijds. Er komt meer kunst in de stad, openbare kunst wordt werkelijk openbaar en de jeugd komt spelenderwijs in aanraking met beeldende kunst. Een voorbeeld van een dergelijke combinatie is de Jantje Beton Sprankelplek, die in 2006 in de Berflo Es is geplaatst.

Bij een koppeling tussen spelen en de natuur kan gedacht worden aan een speelbos (spelen in het bos) of een speellandschap (spelen in het groen). Hierbij kan bijvoorbeeld samenwerking gezocht worden met de kinderboerderij, heemtuin of vliedertuin.

Juist in de natuur kunnen spelende kinderen hun motorische vaardigheden en inschattingsvermogen, maar ook hun fantasie ontwikkelen. Natuurspelen komt ook de zintuiglijke waarneming ten goede, want kinderen komen in contact met dieren, planten, aarde en water. Mooie voorbeelden van een koppeling van groen en spelen zijn het waterpark Vossenbeld en het broekpark (bijgenaamd junglepark) in de wijk Slangenbeek.

Tenslotte kan worden nagedacht over tijdelijke speelplekken. Voorbeelden hiervan zijn het plaatsen van een pannakooi voor de zomerperiode, het gebruiken van een braakliggend terreintje als een tijdelijk speelveldje/crossbaantje of de tijdelijke aanleg van een beachveldje.

3.3 uitgangspunten voor beheer

Het realiseren van voldoende speelplekken is belangrijk, maar het beheer van deze plekken is minstens zo belangrijk voor de continuïteit. De gemeente is verantwoordelijk voor het beheer van de formele speelplekken. In deze paragraaf wordt ingegaan op de verschillende aspecten die hiermee gemoeid zijn.

3.3.1 wettelijke normen

Zodra de gemeente op openbaar domein een formele speelplek aanlegt, is zij als eigenaar hiervoor aansprakelijk. Als beheerder is zij verantwoordelijk voor deze speelplek. De gemeente dient zich te houden aan het 'Besluit Veiligheid Attractie- en Speeltoestellen' (BVAS); deze is overgegaan in het 'Warenwetbesluit Attractie- en Speeltoestellen'. Het BVAS geldt voor speeltoestellen die niet bestemd zijn voor de particuliere markt, maar voor openbare gelegenheden.

Het Attractiebesluit is in 1997 in werking getreden met als doel het terugdringen van het aantal ongevallen met betrekking tot speeltoestellen. In deze wet staat dat speeltoestellen veilig moeten zijn; ze moeten voldoen aan de wettelijke veiligheidseisen. De wet hanteert bij toepassing van de veiligheidseisen Europese normen. Nieuwe toestellen moeten zijn voorzien van:

- een certificaat van typekeuring,
- een bouwtekening
- een logboek.

3.3.2 beheertaken

Het beheer van speelplekken is onder te verdelen in een aantal verschillende taken die in deze subparagraaf worden beschreven.

ontwikkeling:

Het is belangrijk om structureel te onderzoeken of speeltoestellen en speelplekken nog voldoen aan de wensen van de gebruikers. Als dat niet het geval is, moet overwogen worden de speeltoestellen aan te passen of weg te halen. Toestellen die niet meer gebruikt worden, kunnen op een andere lokatie herplaatst worden als dit technisch mogelijk is, of zolang bewaard worden in een depot (magazijnkosten). Als ervoor gekozen wordt om een speelplek helemaal weg te halen, moet de openbare ruimte opnieuw ingericht worden voor de gebruikers van die plek. Als geconstateerd wordt dat in een buurt of wijk te weinig speelvoorzieningen zijn, maar als er geen ruimte is voor om nieuwe speelterreinen aan te leggen, dient bij herinrichtingsplannen voor (delen van) de buurt de realisering van speelruimte meegenomen te worden.

Technische Beheerinbreng vanuit Wijkzaken bij projecten waarin herinrichtingen bij in- en uitbreidingen worden vorm gegeven borgt deze ontwikkeling.

Speelruimte moet integraal meegenomen worden tijdens het planproces. Om het dit ook daadwerkelijk te realiseren wordt er van alle betrokkenen tijdens het planproces verwacht dat ze integraal denken én communiceren met elkaar. Zeker de ontwerper van speelplekken vervult een spilfunctie. Tijdens de planontwikkeling zorgt deze persoon in overleg met de stedenbouwkundig ontwerper voor voldoende ruimte van de juiste kwaliteit en tijdens het ontwerp van de speelruimte zorgt de ontwerper er samen met de beheerder voor dat de speelplek efficiënt onderhouden kan worden.

inspectie:

Het speelbestand is onderhevig aan de tijd en haar gebruik. Dit vraagt vanuit de zorgplicht om continue inspectie zodat de veiligheid wordt geborgd.

Een controle van een speelgelegenheid bestaat uit de inspectie van:

1. de speelplaats,

Bij inspectie van de speelplaats wordt de ruimte geïnspecteerd of de toestellen voldoende onderlinge afstand hebben, er voldoende valdempend materiaal aanwezig is, of het gebruik van de ruimte onveilige situaties oplevert en of er geen onveilige of onhygiënische voorwerpen aanwezig zijn.

2. het speeltoestel

het speeltoestel wordt geïnspecteerd of zij afwijkt van de oorspronkelijke toestand als gevolg van onder meer slijtage, achterstallig onderhoud of vandalisme.

Alle verrichte handelingen aan speeltoestellen (inspectie, onderhoud, reparaties en aanpassingen) worden geregistreerd in logboeken.

De inspecties zijn op te delen in:

1. Dagelijkse inspectie; willekeurige visuele inspectie van een speelplek
2. Functionele inspectie; 4x per jaar worden alle speelplekken visueel beoordeeld
3. Grote inspectie; 1x per jaar worden alle speelplekken en jeugdplekken grondig getest en beoordeeld.

registratie:

Vanuit de zorgplicht is informatie vereist. Momenteel worden alle mappen met gegevens van een speelplek gedigitaliseerd in een Speelmodule. Inspectiegegevens worden geregistreerd in het logboek. Het logboek is een database. In een geografische module zijn alle speelplekken grafisch verwerkt, met hieraan een database met fysieke gegevens.

Registratie is ook noodzakelijk voor klantgerichte communicatie, management informatie, advies, presentaties en een goed speeloverzicht.

communicatie:

Burgers vragen regelmatig om informatie. Dit gaat via de meldingenlijn, het digitale loket of via brieven. Naast het beantwoorden van deze vragen, kan middels enquêtes of via de gemeentelijke website worden voorzien in de behoefte van burgers aan informatie.

Burgers vragen naast informatie om participatie. Via het principe van Integraal Wijkgericht Werken worden ontwikkelingen per wijk geclusterd en worden betrokkenen via inloopdiscussies geraadpleegd. Ook de wijkplannen en uitvoeringsplannen spelen een belangrijke rol in de communicatie tussen gemeente en burgers.

De gemeente werkt met een aantal vaste leveranciers van speeltoestellen. Betrokkenen kunnen uit speelcatalogussen van deze basisleveranciers mede bepalen welk (standaard) speeltoestel in hun buurt wordt geplaatst.

managementinformatie:

Voor een goede transparante organisatie is het noodzakelijk om het beheer middels actuele en accurate informatie intern inzichtelijk te maken aan management en bestuur. Deze informatie, evenals een financieel overzicht – is opgenomen in de planning en controle cyclus.

Ook in jaarplannen wordt hierover het eea vermeld.

De gemiddelde levensduur van valdempende ondergrond is in aansluiting op de openbare ruimte 25 jaar. De gemiddelde levensduur van een speeltoestel is 12 jaar, vanwege haar intensieve gebruik.

3.3.3 onderhoud

Het speelbestand is onderhevig aan de tijd en haar gebruik. Vanuit de zorgplicht is het noodzakelijk om het speelbestand te verzorgen door onderhoud te plegen. Hiermee behouden wij een deugdelijke voorziening.

Het onderhoud is planmatig op te delen in;

1. service onderhoud op verzoek van burgers. Via het meldpunt van Wijkzaken – dat 24 uur per dag bereikbaar is – kunnen mensen vragen, meldingen en klachten doorgeven. Deze worden klantgericht binnen 5 werkdagen behandeld en beantwoord.
2. het klein onderhoud; werkhandelingen die minimaal eens per jaar plaatsvinden (jaarlijks), kort cyclisch en preventief van aard zijn (hoge frequentie) en gericht op het in stand houden. Meestal is dit goed te verwerken in een onderhoudsbestek.
Netheidonderhoud valt hier ook onder. Het schoonhouden en onderhouden van speellocaties is erg belangrijk om een positief gebruik te continueren. Bij het schoonhouden van speelplekken, speelt handhaving een belangrijke rol. (Het weren van honden i.v.m. hondenpoep, tegengaan van plassen, spugen, zwerfvuil achterlaten e.d.)
3. het groot onderhoud; werkhandeling die minder dan 1x per jaar plaatsvinden(meerjaarlijks = 1x\4jaar), lang cyclisch en correctief van aard zijn (lage frequentie) en gericht zijn op herstel (van onderdelen) of levensduurverlengde maatregelen van het speeltoestel. Richtlijn is dat deze maatregel minder dan 50% van de aanschaf waarde kost en het toestel meer dan 50% van de levensduur verlengd. Indien de richtlijn in het geding is wordt gekeken naar ontwikkelingen, voordat tot vervanging wordt overgegaan.
4. curatief onderhoud; dit vraagt om flexibiliteit binnen de organisatie. Bij een schade aan een toestel dient direct te worden gehandeld om escalatie te voorkomen.
Herstelwerkzaamheden vragen om nieuw materiaal, op voorraad aanwezig of via zelfbouw te vervaardigen. Dit moet niet afhankelijk zijn van de toeleveringstijden variërend van drie tot twaalf weken.

3.3.4. handhaving

Ondanks alle preventieve maatregelen blijft toezicht en handhaving een heel belangrijke dienst om het speelbestand te bewaken tegen negatieve invloeden. Vandalisme is een duidelijk voorbeeld van extreem oneigenlijk gebruik. Diefstal van speel- of valzand voor een particuliere tuin komt helaas voor. Controle is noodzakelijk om honden te weren en uitwerpselen te voorkomen. Ook worden in de openbare ruimte speeltoestellen geplaatst door burgers die niet voldoen aan de wettelijke kaders.

3.4. uitgangspunten voor communicatie en participatie

De gemeente Hengelo vindt het belangrijk om goed met bewoners te communiceren over de zaken die spelen in de wijk. Daarom willen we kinderen, jongeren en buurtbewoners nadrukkelijk betrekken bij de realisatie of wijziging van een speelplek.

Voor veel bewoners is vaak onduidelijk waar de gemeente op toetst en waarom er voor een bepaald toestel wordt gekozen of juist waarom er niets wordt geplaatst. Ook voor bouwpartners en woningbouwcorporaties is het van belang om te weten welke doelstelling de gemeente nastreeft en waarom. Daarnaast vrezen sommige omwonenden overlast bij de (her)plaatsing van speeltoestellen. In dit soort situaties dient de gemeente duidelijk te maken hoe en waarom bepaalde beslissingen worden genomen en in welke mate betrokkenen daarop invloed (kunnen) hebben.

Dit vraagt om goede en toegespitste informatie binnen het speelruimtebeleid naar de verschillende doelgroepen toe. Daartoe zal de gemeente een informatiebrochure maken waarin het gemeentelijk beleid over speelruimte uiteen wordt gezet en waarin is aangegeven wat het participatie- en communicatieniveau is dat bij bepaalde zaken wordt gehanteerd.

Door wijkgericht te werken probeert de gemeente onderwerpen zo dicht mogelijk bij de burger te brengen. De gemeente ontwikkelt wijkplannen voor alle wijken. In het wijkplan komt te staan wat er de komende vier jaar – o.a. op het gebied van spelen – gaat gebeuren. De plannen zijn mede gebaseerd op de inbreng van bewoners, organisaties, ondernemers en instellingen in de wijk. Bij elk wijkplan hoort een uitvoeringsplan. Hierin staan de projecten die de gemeente en partners dat jaar willen gaan uitvoeren. Dit uitvoeringsplan wordt elk jaar geactualiseerd.

Zowel de wijkplannen, uitvoeringsplannen als de (her)inrichtingsplannen dienen beschikbaar te zijn op de internetsite van de gemeente, zodat betrokkenen en andere belangstellenden zelf de actuele stand van zaken en voortgang binnen het planproces kunnen volgen.

Door middel van diverse (wijk)platforms, de brede school netwerken en andere overlegvormen is de gemeente via en met haar partners (zoals wijkwelzijnswerk, politie en wijkraden) blijvend in gesprek met de kinderen en jongeren en omwonenden van de (in)formele speelruimten over de eventuele wensen, behoeften en knelpunten. Deze wensen worden zoveel mogelijk nagestreefd. Daarnaast zijn ook de bevolkingssamenstelling en de spreiding over een wijk bepalend voor de definitieve inrichting.

3.5 uitgangspunten voor financiën

Voldoende ruimte om te spelen en duurzame speelvoorzieningen leveren een belangrijke bijdrage aan de economische waarde van een wijk.

De financiering van speelvoorzieningen bestaat uit twee onderdelen; de (éénmalige) kosten om een nieuwe plek in te richten en de (structurele) kosten van beheer en onderhoud en herinrichting.

3.5.1 kosten voor de aanleg en inrichting van een speelplek

Bij nieuw te ontwikkelen gebieden moeten de speelruimte en bijbehorende voorzieningen meegenomen worden in de grondexploitatie. De bedragen zijn afhankelijk van de kwaliteit van het gewenste eindbeeld.

Aan de inrichting van speelplekken zijn plankosten en realisatiekosten verbonden. Tot de plankosten behoren de ontwerpkosten en de kosten voor participatieactiviteiten.

Realisatiekosten betreffen niet alleen speeltoestellen, maar ook de aanleg van grondwerk, hekwerken, verhardingen, speelaanleidingen, drainage, verkeersmaatregelen, beplantingen e.d. Er zijn een aantal fondsen die willen investeren in het samenspelen van gehandicapte en niet gehandicapte kinderen. Hier kan in de concrete speelplannen voor een (deel)gebied gebruik van gemaakt worden.

3.5.2 kosten voor beheer en onderhoud

Goed functionerend beheer is onmogelijk zonder overzichtelijke onderhoudsbudgetten. Het regulier onderhoud en beheer betreft niet alleen de speeltoestellen, maar ook de ondergronden, groenvoorzieningen, paden en wegen en het straatmeubilair.

Om speelplekken en speeltoestellen duurzaam in stand te kunnen houden, moet jaarlijks een bedrag gereserveerd worden ten behoeve van periodieke vernieuwing en om de kwaliteit van de buitenruimte te garanderen.

Landelijk wordt voor het jaarlijks onderhoud en de vervanging van openbare speelvoorzieningen een richtlijn aangehouden van gemiddeld 10% van het geïnvesteerde bedrag per toestel bij realisatie. Dit bedrag gaat uit van een afschrijvingstermijn van 10 jaar voor speeltoestellen. Bij speeltoestellen in speeltuinen is een richtlijn van 8% voor vervanging normaal, terwijl 3% voor onderhoud wordt gerekend. Deze bedragen zijn lager omdat er meer toezicht op het gebruik is.

4: VISIE EN DOELSTELLING

Spelen is leren samenleven. De gemeente Hengelo wil een kindvriendelijke stad zijn. In het integraal jeugdbeleid staat het kind centraal. De visie op spelen van de gemeente Hengelo sluit daarbij aan en luidt als volgt:

Kinderen en jongeren zijn volwaardige medegebruikers van de openbare ruimte (= informele + formele speelruimte) en hebben recht op een plek in de wijk. Er moeten voldoende ruimtes en mogelijkheden zijn om te spelen en elkaar te ontmoeten; enerzijds omdat dit bijdraagt aan een evenwichtige ontwikkeling en goede ontplooiing van kinderen en anderzijds omdat het de interactie tussen de verschillende doelgroepen bevordert.

De speelruimte moet veilig zijn en uitdagingen bieden voor de verschillende doelgroepen. Er dient specifieke aandacht te worden besteed aan het spelen van kinderen met een beperking.

De gemeente Hengelo gaat ervan uit dat de woonomgeving bespeelbaar moet zijn en houdt hier rekening mee bij de planontwikkeling en inrichting van de openbare ruimte. Daarover wordt van de volwassen bewoners en verkeersdeelnemers een voortdurende aandacht en tolerantie gevraagd.

Er zijn namelijk strijdige belangen bij het inrichten van de openbare ruimte: tussen kinderen en volwassenen, tussen kinderen en jongeren, tussen jongeren en volwassenen en tussen volwassenen onderling. Bewoners willen èn hun auto vóór de deur èn een speelplekje vlakbij die deur. Of ze willen wel dat kinderen spelen, maar niet voor hun deur, laat staan dat jongeren daar komen en het een zogenaamde 'hangplek' zou kunnen worden.

Deze kadernota Spelen hoeft niet al deze belangen te verzoenen, maar gaan uit van speelruimtebelangen. Daarbij heeft elke leeftijdsgroep haar eigen ruimtebehoefte. Uiteraard moet bij de uitvoering aandacht worden besteed aan draagvlak en dienen de speelplekken integraal en op een interactieve manier met betrokken (zowel intern als extern) te worden gerealiseerd.

Vanuit de bovenstaande visie is de volgende doelstelling geformuleerd:

De gemeente Hengelo stelt zich ten doel om voldoende en een evenwichtig gespreid patroon van speelplekken te realiseren dat aansluit op de behoefte van de verschillende doelgroepen die er gebruik van maken en stelt daarvoor de benodigde middelen beschikbaar.

Om voldoende speelruimte voor kinderen te kunnen (blijven) creëren, streeft de gemeente er naar om minimaal 3% van haar grondgebied (dat bedoeld is als woongebied) bij de ontwikkeling van nieuwe wijken in te richten als formele speelruimte.

Voor bestaande wijken geldt als uitgangspunt een "standstill": de huidige formele speelruimte mag niet verminderen en zal – zodra dat mogelijk is – worden vergroot tot een speelareaal van 3%.

Bij de realisering van deze doelstelling worden de uitgangspunten zoals verwoord in hoofdstuk 3 van deze kadernota gehanteerd.

Deze doelstelling is gebaseerd op de beleidsbrief buitenspeelruimte van april 2006, waarin de minister gemeenten adviseert om een percentage van 3% van het woonareaal als norm te hanteren voor buitenspeelruimte in nieuwe woonwijken.¹⁰

De norm is ontwikkeld door NUSO, de landelijke organisatie voor speeltuinwerk en jeugdrecreatie en het Nationaal Jeugdfonds Jantje Beton.

Door het verbinden van de norm aan het instrumentarium van de ruimtelijke ordening, planologie en de grondexploitatie, is verzekerd dat met de norm vanaf de aanvang van de inzet van nieuwe ontwikkelingen bij de woningbouw rekening zal worden gehouden.

Echter, binnen deze norm van 3% wordt nog geen rekening gehouden met de woningdichtheid van een gebied. Niet elk stedenbouwkundig concept vraagt om dezelfde hoeveelheid speelruimte. Als er veel woningen per hectare zijn en weinig openbare ruimte, is er meer behoefte aan formele speelruimte. Dat aspect is meegenomen in de conversietabel Spelen die in hoofdstuk 3 is weergegeven.

Naast veel woningen per hectare, wordt gekeken naar het aantal gebruikers van de openbare ruimte. Zo dient ook in gebieden waar veel mensen komen (zoals in het centrum en in parken) extra aandacht te zijn voor speelruimte.

¹⁰ De betreffende brief is opgenomen als bijlage bij deze kadernota.

H5: AANBEVELINGEN

De gemeente Hengelo wil een kindvriendelijke stad zijn. Om dit te realiseren, zullen er zaken moeten veranderen, c.q. verbeteren. In de eerste paragraaf wordt een aantal beleidsaanbevelingen gedaan op de korte, middellange als op de lange termijn.

Als gekeken wordt naar het huidige aantal speelvoorzieningen (voor zowel de doelgroep 12- als 12+) en de spreiding van dit aanbod over de verschillende wijken en buurten, dan blijkt dat er nog een aantal witte vlekken zijn. Ook komt de wens om meer en betere speelvoorzieningen telkens weer naar voren in wijkplannen, diverse enquêtes en uit de vele vragen van burgers, wijkraden en bewonersorganisaties. Onze ambitie is om zowel in kwaliteit als in kwantiteit een verbeterslag in het speelvoorzieningenaanbod te maken.

Om deze ambitie waar te kunnen maken is een investering nodig. In paragraaf 5.2 is een raming gemaakt van de investeringen die noodzakelijk zijn om de huidige 'witte vlekken' weg te werken (een kwantiteitsimpuls). Hierdoor verwachten we – op basis van de conversietabel spelen - een voldoende *aantal* speelplekken te hebben voor de kinderen en jongeren in alle buurten en wijken van Hengelo.

Daarnaast hebben we de ambitie om het aanbod per speelplek op te waarderen; een kwaliteitsimpuls. Dit kan bijvoorbeeld een extra schommel bij een B-speelplek betekenen, maar het zou ook kunnen betekenen dat er een mooier en aantrekkelijker (bij de vraag van gebruikers aansluitend) toestel geplaatst wordt (bv een multifunctioneel verhard sportveldje i.p.v. een voetbalkooi of een speelhuisje met glijbaan en klimwand i.p.v. een 'kaal' speelhuisje).

In de kadernota 2009-2012 zal er een financieel voorstel komen. In dit voorstel wordt een plan gepresenteerd hoe de ambities met betrekking tot het speelbeleid zouden kunnen worden gerealiseerd. De gemeenteraad zal vervolgens een afweging moeten maken hoeveel middelen zij wil gaan investeren in het speelbeleid.

5.1 beleidsvoornemens

Korte termijn (0-1 jaar)

* Door middel van wijkplatforms, brede school netwerken en andere overlegvormen zal de gemeente actief via en met haar partners (zoals wijkwelzijnswerk, politie en wijkraden) in gesprek zijn en blijven met de kinderen en jongeren en omwonenden van de (in)formele speelruimten over de eventuele wensen, behoeften en knelpunten. Deze wensen worden zoveel mogelijk nagestreefd.

* Meer en duidelijkere informatie aan betrokkenen verstrekken over het gemeentelijk speelbeleid. Er is reeds een informatiebrochure over het speelbeleid, maar deze dient geactualiseerd te worden. Er moet specifieke aandacht worden besteed aan het betrekken van omwonenden bij de (her)plaatsing van speeltoestellen. Daarbij speelt de gemeentelijke participatieladder een belangrijke rol. Daarnaast dient de vastgestelde kadernota Spelen op de website van de gemeente te komen. Ook de zogenaamde speelkaarten waarop de speelplekken en speeltoestellen staan, dienen via de website bekeken te kunnen worden. Deze kaarten dienen dan ook periodiek te worden geactualiseerd. Zo kunnen bewoners precies zien wat er allemaal in hun omgeving en in de rest van Hengelo aan speelvoorzieningen aanwezig is.

* stimuleren van georganiseerde activiteiten op speelplekken, bv het regelmatig organiseren van (sport)activiteiten in samenwerking met het jongerenwerk, kinderwerk, wijk sport, welzijn, sportverenigingen en onderwijs.

* Multi- en medegebruik van openbare ruimten te stimuleren waar mogelijk, bv multifunctioneel gebruik kunstgrasvelden.

* In elke Nota van Uitgangspunten bij nieuwe projecten een paragraaf over "spelen" opnemen.

* Binnen projecten worden informatie-avonden gehouden waar betrokken geïnformeerd worden over het projectplannen. Het zou goed zijn om in de tekeningen die daar worden gepresenteerd al aan te geven waar speelplekken komen. Dit zou bijvoorbeeld in het Voorlopig Ontwerp kunnen worden ingetekend.

* In het programma van eisen voor projectontwikkelaars (rand)voorwaarden voor spelen laten opnemen. Als de 3% speelnorm niet gehaald wordt, dient dit te worden beargumenteerd en wordt aangegeven welke consequenties dit heeft en welke compenserende maatregel wordt getroffen.

Middellange termijn (0-4 jaar):

* in bestemmingsplannen/ bij uitgifte van nieuwe woonkavels duidelijker aangeven dat binnen bepaalde bestemmingen zoals 'Groen' en 'woondoeleinden en verkeer' gespeeld mag en kan worden en dat er mogelijk ook speelvoorzieningen worden aangelegd. Dit kan speelvoorzieningen voor kleine kinderen als voor voorzieningen voor de oudere jeugd betreffen.

* Binnen de grondexploitatie wordt rekening gehouden met (financiën voor) spelen; eventueel dienen huidige kengetallen te worden aangepast.

* Wijkplannen, uitvoeringsplannen en (her)inrichtingsplannen beschikbaar stellen via de internetsite van de gemeente, zodat betrokken en andere belangstellenden de actuele stand van zaken en de voortgang binnen het planproces kunnen volgen.

* structurele aandacht aan het ontwikkelen van een 'sociale' paragraaf voor alle bestemmingsplannen, waarin aandacht is voor de behoefte aan ruimte voor de diverse leeftijdsgroepen.

* Extra aandacht voor speelruimte in gebieden waar veel mensen komen, zoals in centra of parken.

* meer aandacht voor 'avontuurlijk spelen'. In ieder stadsdeel een speelbos realiseren.

* mogelijkheden van constructies voor publiek-private samenwerkingen en ander co-financieringsmogelijkheden onderzoeken

Lange termijn (4-12 jaar):

* Een onderling netwerk van verbindingspaden tussen de verschillende speelplekken, zodat kinderen gemakkelijk en veilig van de ene naar de andere speelplek kunnen wandelen of fietsen.

5.2 ambitieniveau versus financiën

Goede speelruimte en speelvoorzieningen leveren een belangrijke bijdrage aan de samenleving en vereisen een goede financiële dekking. De speelvoorzieningen moeten in de exploitatie worden opgenomen, er moet op worden afgeschreven en geld voor vervanging gereserveerd worden.

Zoals eerder aangegeven is er sprake van enkele 'witte vlekken' op de spreidingskaart. Ook is een opschaling van speelplekken voor kinderen van 0-12 jaar wenselijk.

Om het speelbeleid goed te kunnen uitvoeren zijn daarom incidentele en structurele investeringen noodzakelijk.

In deze paragraaf wordt beknopt aangegeven hoeveel extra middelen nodig zijn om het voorzieningenniveau op het gewenste kwaliteitspeil te brengen en houden. De ramingen die in deze subparagraaf worden gedaan, zijn ter informatie. In het voorjaar van 2008 zal er een financieel voorstel komen hoe de gewenste investeringen daadwerkelijk gerealiseerd kunnen worden. Daarbij zal nadrukkelijk gekeken worden naar eventuele verschuivingen binnen bestaande budgetten, het stroomlijnen van verschillende budgetten en financieringsmogelijkheden door derden (fondsen, bijdragen van woningbouwcorporaties, budgetten van bewonersorganisaties, PPS-constructies, incidentele bijdragen van derden e.d.)

Raming investering m.b.t. de invulling van de witte vlekken speeltoestellen voor de doelgroep 0-12

Het aanvullen van het speelbestand met nieuwe speelplekken gebeurt al gedeeltelijk via de projecten. Per project wordt een separaat speelkrediet aangevraagd. Naast de projecten zijn nog ca 10 plekken die nog ingevuld moeten worden met gemiddeld een B speelplek van €7.500,-; totaal dus €75.000,-. Arbeid en inpassing vragen vanwege het kleinschalig karakter extra aandacht. Ervaring leert dat dit een tweevoud is van de investering; €150.000,-. Dit zou op middellange termijn (0-4 jaar) bereikt moeten worden, zodat er een sluitend speelbestand is conform het gemeentelijk speelbeleid.

Tot krediet van €225.000,- gefaseerd volgens de speelbeheerkaart in 4 jaar ingevoerd; €56.250,- per jaar.

speeltoestellen voor de doelgroep 12+

Het aanvullen van het jeugdbestand met nieuwe jeugdtoestellen gebeurt al gedeeltelijk via de project. Per project wordt een separaat speelkrediet aangevraagd. Hierin worden jeugdplekken en jeugdtoestellen meegenomen. Het aantal jeugdplekken is redelijk goed geregeld. Volgens de conversietabel komen buurten en wijken in aanmerking voor bepaalde jeugdtoestellen. Die zijn nog niet overal aanwezig. Op buurtniveau komen er nog 167 buurtjeugdtoestellen tekort a €3.000,-; totaal €501.000,-. Dit kan op lange termijn (4-12 jaar) aangevuld worden (€41.750,- per jaar). Op wijkniveau komen we nog 18 wijkjeugdtoestellen tekort a €10.000,-; totaal dus €180.000,-. Dit kan op lange termijn (4-12 jaar) aangevuld worden (€15.000,- per jaar). Arbeid en inpassing vragen vanwege het kleinschalig karakter extra aandacht. Ervaring leert dat dit een tweevoud is van de investering; totaal €113.500,- per jaar.

Opschalen van ABC-speelplekken (kwaliteitsimpuls)

Om meer kwaliteit en variatie te kunnen bieden, is het wenselijk om de bedragen die gereserveerd zijn aan speelkapitaal voor de ABC-plekken op te waarderen.

	Huidige waarde toestellen	Gewenste waarde toestellen	
<i>A-speelplek</i> doelgroep 0-12 jaar; (accent op 0-5 jaar)	€ 0 - €3.000	€ 0 - €5.000	Straal van 50 meter Per straat/blok >2 toestellen
<i>B-speelplek</i> doelgroep 0-12 jaar; (accent op 6-12 jaar)	€ 3.000 - €6.000	€ 5.000 - €10.000	Straal van 100 meter Per blok/buurt > 2 toestellen
<i>C-speelplek</i> Doelgroep 0-12 jaar (brede speelplek)	€ 6.000 - €9.000	> €10.000	Straal van 200 meter Per buurt/wijk > 3 toestellen

Tabel huidige en gewenste situatie voor ABC speelplekken (0 – 12 jaar)

Bij een gemiddelde investering van een B speelplek gaat dit van €4.500,- naar €7.500,-. Hiervoor zou €3.000,- nodig zijn. Het krediet zou dan een zesvoudig zijn; €1.035.000,- (€86.250,- gefaseerd voor de komende 12 jaar).

Aangezien er vanuit speelveiligheid alleen op schoolpleinen schommels staan in verband met toezicht en er geen schommels staan in de openbare ruimte - terwijl hiervoor door de gemeenschap grote behoefte is - willen wij in navolging van omliggende gemeenten wel het speelrisico nemen om de speelwaarde van schommels in de openbare ruimte te plaatsen. Dit speeltoestel vraagt €2.000,- en €1.000,- valdempend materiaal.